

[Jensen-Broby.]

Beboerne har været mere udsat for Krigsfare, end man var i andre Dele af Byen, og det kan ikke nægtes, at der i disse Kvarterer har fundet en Fraflytning og Lejedgang Sted. Derfor synes vi, det er rimeligt, at man, hvor en saadan Lejenedsættelse har fundet Sted, kan tilbageføre Lejen til den Størrelse, der var gældende den 1. September 1939, idet Forudsætningen for Loven maa være den at opretholde det Huslejeniveau, som var gældende dengang.

Endvidere er der i § 5 en Bestemmelse, der hjemler Ejeren Adgang til at opsiges uheldige Elementer blandt Lejerne. Vi mener ogsaa, at den Udvidelse, her finder Sted, er berettiget, idet det maa være saadan, at der, hvor der er urolige Lejere, der er til Ulempe for de øvrige Beboere, skal man kunne opsiges dem, og ikke alene i Tilfælde, hvor det gælder den urolige Lejer selv, men ogsaa hvor det gælder hans Husstand, idet vedkommende Lejer ikke skal kunne skyde sig ind under, at det er hans Husstand, der er til Ulempe. Der er i Bemærkningerne gjort opmærksom paa, at her maa man ikke lade det gaa ud over Familier med Børn; man maa ikke benytte denne Bestemmelse til at opsiges Familier med Børn under Paaskud af, at de er urolige, hvis de ikke er det.

I Lovforslagets § 16 er der en Bestemmelse om, at man kan tvinge ledige Lejligheder frem, idet man har Kommuner, hvor der er knapt med Boliger, og hvor Ejerne af den ene eller den anden Grund ikke ønsker at udleje. Her er der foreslaaet en Bestemmelse om, at man kan kræve, at Ejerne skal udleje den paagældende Lejlighed, og hvis han ikke vil udleje den privat, maa han udleje den til Kommunen. Endvidere er der en hel Del Lejligheder i Huse med to Lejligheder, hvoraf Ejeren bebor den ene, som hidtil har været undtaget fra den lovhjemlede Opsigelig og Forbud mod Genudlejning paa mere byrdefulde Vilkaar end det forrige Lejemaals. Denne Boligform er ret udbredt, og uden for Hovedstaden findes der mange af den Slags Ejendomme. I Lovforslagets §§ 2 og 4 indeholdes der Bestemmelser, der tilsigter at modvirke Lejeforhøjelse, saa af Ejeren er pligtig til at leje ud til en Lejer, der ikke er højere end den tidligere. Men man mener ikke, at saadanne Tilfælde bør inddrages under Bestemmelsen om den lovhjemlede Opsigelig.

Saa er der en ny Bestemmelse med

Hensyn til de særlige Regler for Betaling for Opvarmning. I Loven af 30. Marts 1940 var der fastsat, at Udlejeren kun kunde kræve Forhøjelse af Opvarmningsbidraget, for saa vidt angaar den Stigning i Brændselsprisen, der overstiger 15 pCt. I den Lov, som blev vedtaget i Fjor, havde man nedsat dette til 10 pCt., saaledes at altsaa 10 pCt. af Prisstigningen paa Brændselet skulde svares af Ejeren forud. Det var, fordi man i den oprindelige Lov regnede med, at der kunde ske Svingninger i Priserne baade opefter og nedefter. Derfor skulde Ejeren forlods bære en Del af Prisstigningen, naar han havde Ret til at tage Fortjenesten ved Prisnedgang. Men som Forholdene er i Øjeblikket, er der jo ikke Tale om, at der kan blive Nedgang. Derfor har man slettet de 10 pCt., og i §§ 7 og 9 er der fastsat Bestemmelser, der fritager Ejeren for forlods at svare de 10 pCt.

Endvidere er der med Hensyn til Varmemaalere indsat en ny Bestemmelse, som gaar ud paa, at Ejeren kan opsætte Varmemaalere. Tidligere skulde han have Tilslutning fra et Flertal af Lejerne for at kunne opsætte dem, og det har vist sig, at det har modvirket Opsætningen. Opsætning af Varmemaalere er imidlertid ikke alene af Betydning for Lejerne selv, men ogsaa af stor samfundsmæssig Betydning paa Grund af de vanskelige Brændselsforhold, vi har, og derfor har man nu sat ind i Forslaget, at Ejeren har Ret til at opsætte Varmemaalere, naar han finder Grund til at gøre det.

Det er det væsentlige nye, som findes i Lovforslaget om en Forlængelse af Lejeloven, og jeg kan anbefale disse nye Ting og anbefale Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse.

Bindsløv: Man maa vist retfærdigvis yde Rigsdagen den Anerkendelse, at den til enhver Tid har været rede til, naar det var nødvendigt, at handle hurtigt og at gennemføre Lovforslag, hvor hurtig Gennemførelse krævedes. Jeg synes, at dette Forhold nødvendigvis maa modsvares af, at man fra Administrationens Side, hvor det er muligt, fremkommer med Lovforslag i Tide, saaledes at de virkelig kan faa den omhyggelige Behandling, som det er nødvendigt og rimeligt de faar i Rigsdagen. Jeg vil gerne have Lov til at gøre den almindelige Bemærkning, som vistnok ikke alene behøver at have Anvendelse paa nærværende Lovforslag, men ogsaa paa en Række andre Lovforslag, som er blevet